

Kobramese

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy gazdag ember. Annak volt három fia. A legkisebb nagyon szerette hallgatni apja meséit. A bátyjai mindig kinevették, amiért elhiszi ezeket a mesebeli történeteket. Amikor édesapjuk meghalt, sor került a vagyon felosztására. A legkisebb fiú csak a kandallón álló két korbura alakú gyertyatartót kérte, mert azokhoz fűződött a legtöbb szép meseemléke, a többit meghagyta fivérenek, majd világgá indult.

Egy nap egy gyönyörű királyságba ért. Meghallotta a híret, hogy egy hétfejű sárkány elrabolta a király lányát, ezért a király kihirdette, hogy annak a vitéznek adja a fele királyságát és lánya kezét, aki kiszabadítja őt a fogságból. A legkisebb fiúnak nem volt nagy tapasztalata a harcolásban, de úgy döntött, szerencsét próbál. Elindult hát az Üveghegyen túlra, a sárkány birodalma felé. Útközben elfáradt, ezért megpihent egy fa alatt. Hirtelen arra riadt fel, hogy a gyertyatartón levő kobrák életre keltek és a lábainál sziszegnek. Először nagyon megijedt, de a kobrák meg is szólaltak:

- Ne félj tőlünk, segíteni szeretnénk. Tudjuk, hogyan győzheted le a hétfejű sárkányt. Tegyéél mindent pontosan úgy, ahogyan elmondjuk és nem eshet bajod.
- Rendben, hallgatlak benneteket!
- Menj a felkelő nap irányába, egy hármás útelágazáshoz érsz, ahol fordulj jobbra, majd találsz egy aranyesőbokrot. Annak a tövében van 3 kard. Az egyik úgy csillog mint az arany, a másik úgy fénylik a ráeső nap sugaraitól mint a gyémánt, a harmadik pedig egy ütött-kopott rozsdás kard. Válaszd az ütött-kopottat. Menj tovább, míg meg nem látsz egy keskeny ösvényt. Az ösvény végén áll egy nagy platánfa, aminek az ágain 3 kendő lengedezik. Az egyiken ragyognak a csipkék, a másik szép selyemből készült, a harmadik fehér vászonkendő. Te válaszd a vászonkendőt. Aztán menj tovább. Elérsz egy tisztásra, ahol 3 patak folyik. Az egyikben aranyhalak úsznak, a másik kék mint a tenger, a harmadik zavaros vizű. A harmadikba mártsd bele a vászonkendőt és a kardot töröld le vele.

A legkisebb fiú összeszedte holmiját és elindult az útra. Mindent úgy tett, ahogy a kobrák mondták. Miután letörölte a bevizezett vászonkendővel a kardot, az ütött-kopott kard egyszeriben pompás, csillogó karddá változott. Ezután már megnyugodva folytatta útját a sárkány birodalma felé.

Elérkezett az Üveghegyen túlra és megpillantotta a tornyot, amiben a királylányt tartotta fogva a sárkány. Arra gondolt, hogy a nagy harc előtt megpihen. Ismét arra riadt, hogy a kobra sziszegnek a lábánál. Azt mondták neki:

- Figyelj jól! A sárkány könyörögni fog megmaradt fejeiért, de ne hagyd magad, le kell vágnod mind a hét fejét vagy ő fog megölni téged. Menj pirkadatkor a torony melletti tóhoz, ott fog szundikálni a sárkány. Ha hirtelen megleped, a kardoddal könnyen legyőzöd.

A legkisebb fiú így is tett. Amikor a nap elkezdett felkelni, odasettenkedett a tóhoz, ahol megpillantotta az épp szundikáló sárkányt. Egy nagy suhintással levágta 3 fejét. A sárkány felriadt és elkezdett könyörögni az életéért:

- Hagyd meg ezt a 4 fejemet, ne ölj meg! Elviheted így is a királylányt, ígérem nem esik bajod!

De a fiú nem hagyta magát becsapni, egy utolsó suhintással levágta a maradék 4 fejét is. Boldogan szaladt a toronyba a királylányhoz, akivel első látásra egymásba szerettek. Hazavitte a királylányt, akinek édesapja ígéretét megtartva neki adta a fele országát és egyetlen leánya kezét. Nagy lakodalmat csaptak. A kobra alakú gyertyatartó felkerült a trónteremben a kandallóra. A legkisebb fiú pedig már királyként a gyermekeinek és unokáinak elmesélte azokat a történeteket, melyeket egykor apjától hallott és persze a sajátját is, a hétfejű sárkányról. Még ma is hallani itt-ott a kobra alakú gyertyatartóról szóló történetet, ha nem hiszitek, járjatok utána!